

Зк. 192. Т. се догаждаше, че приказватъ за него. Тб. 95. **Догажда-не с. с.** догадка: Има въ статата много догаждана за това, че въ Българско народъ-тъ по вече е съчувствувалъ на богомилство-то. Пс. 9—10, 143.

Догански (?) пр. Лице ми, либе, повѣна, Като доганска яболка. Очи ми, либе, угасле, Како предъ слънце месѣцъ-тъ. З. 206.

Доглѣдамъ *м. св.* увижу. Шаренъ ꙗ гайтанъ догледа Мегю две темни облака М. 13. Сѣ распули млада Момираца, Догледала оганъ на плавина М. 17. (*Грумка*) си крена превезъ отъ очи. Ми ꙗ догле'а вуйко ꙗ М. 4. А егиди дзвездо Вечерницо!—Али негде имашъ догле-дано Да сѣ наидитъ по-юнакъ отъ мене? М. 121. Не догледамъ (*о прерванномъ свидѣніи*): Царю ле господарю ле! Оти ма сега сабуди Какво ли гледахъ на сѣне, Гледахъ го не догледахъ го. М. 62.

Догнѣвѣ ма *м. без. св.* **Догнѣвѣва ма** *м. без. дл.* разсер-диться, выйдти изъ себя. За една бълха една черга изгарямъ като ма догнѣвей не зналъ какво хортувамъ и какво прави. Зк. 181.

Догнусава ми *м. без. дл.* **Догнуси ми** *м. безл. св.* на-дождаеть, надоесть. Догдѣ вѣкы догнусѣ на Самошкія жители отъ това негово варварско азійское поведеніе и го истрихъ отъ тамо. Гн. 243. То да са срѣшнѣтъ сѣ дядови и бабички, че да та досра-мѣй и догнусей. Зк. 88.

Договѣдж са *м. св.* **Договѣждамъ са** *м. дл.* смекну, дога-даюсъ, смекаю, догадываюсъ. „Блажени ниции духомъ“ рѣче найсѣтнѣ; ала кого ублажи тукъ не можяхъ да му ся договѣдж. Л. Д. 1869 р. 182. Оведнажъ не могли да ся договѣдятъ за голѣмы-ты Божи работы. Л. Д. 1872 р. 96. А ако да сѣ учили въ училище геометріѣ и меха-никѣ, тѣп быхъ ся договѣждали по-добрѣ всякой въ своѣ-тъ си ра-ботѣ. Л. Д. 1869. 168. Занаятлѣй-тъ да може да ся договѣди отъ что е това, та негова-та работа никакъ не приличя на европейскѣ-тъ. Л. Д. 1869. 189.

Догодина *с. ж.* слѣдующій годъ. Кога-то ся обира плода на една овощкѣ, трѣбва да ся пазѣ да ся не крѣшатъ никакъ клоне-то и защо-то трѣбать и за догодиниѣ. Л. Д. 1870. 185.

Догориж *м. св.* **Догарямъ** *м. дл.* 1) *Въ ср. знач.* догорю, до-гараю. Свѣшта и сама си догаря безъ масло. Рш. 30. Свѣщъ-тъ за-лѣва да догори. Ч. 28. 2) *Въ дѣйств. знач.* сожгу, сожигаю. Дърва-та си догореле, Вода-та си ꙗ дониле, Грозѣ то си дозобале. М. 425. ꙗ (Яна) догорѣла бѣла борина. М. 16.